

*Апостол Матфей
Мозаика северо-восточного паруса центрального купола
собора Святого Марка в Венеции, XII в.*

Οι ελαφροί ας με λέγουν ελαφρόν.
Στα σοβαρά πράγματα ήμουν πάντοτε
επιμελεστάτος. Και θα επιμείνω,
ότι κανείς καλλίτερα μου δεν γνωρίζει
Πατέρα ή Γραφάς, ή τους Κανόνας των Συνόδων.
Εις κάθε αμφιβολίαν του ο Βοτανειάτης,
εις κάθε δυσκολίαν στα εκκλησιαστικά,
εμένα συμβουλευόνταν, εμένα πρώτον.
Αλλά εξόριστος εδώ (να όψεται η κακεντρεχής
Ειρήνη Δούκαινα), και δεινώς ανιών,
ουδόλωσ άποπον είναι να διασκεδάζω
εξάστιχα κι οκτάστιχα ποιών –
να διασκεδάζω με μυθολογήματα
Ερμού, και Απόλλωνος, και Διονύσου,
ή ήρώων της Θεσσαλίας και της Πελοποννήσου·
και να συνθέτω ιάμβους ορθοτάτους,
όπως – θα μ' επιτρέψετε να πω – οι λόγοι
της Κωνσταντινουπόλεως δεν ξέρουν να συνθέσουν.
Αυτή η ορθότης, πιθανόν, είν' η αιτία της μομφής.

Κωνσταντίνος Π. Καβάφης.
Βυζαντινός Άρχων, Εξόριστος, Στιχουργόν

Най легкодухі називають легковажним.
У справах серйозних завжди я був
якнайретельнішим. І наполягаю,
що ніхто краще за мене не знає
Святих Отців, Письма, чи приписів Синодів.
За будь-яких вагань й Вотаниат,
за сумнівів щодо складних церковних справ
зі мною радився, зі мною – в першу чергу.
Але у вигнанні отут (нехай спогляне злісна
Ірина Дукена), де неймовірно нудно,
нічого в тім негідного немає, щоб розважатись
шести- й восьмирядковим віршуванням,
втішатися переказами міфів
про Діоніса, Аполлона чи Гермеса,
Фессалії звитяжців чи Пелопонеса,
вправлятися у досконалих ямбах,
яких – дозвольте зауважити відверто – грамотії
з Константинополя не знають, як складати.
Вимогливість ця, мабуть, й спричинила осуд.

Κωνσταντίνος Καβαφίς.
Βιζαντίϊський вельможа на вигнанні віршує
(переклад Андрія Домановського)

Пусть ветрогоны называют вертопрахом.
В делах серьезных я всегда
прилежен и усерден. И я утвержаю,
что никто лучше меня не знает
Святых Отцов, Писания, Синодов наставлений.
При любых сомненьях сам Вотаниат,
при трудностях любых в делах церковных
со мной совет держал, со мною – первым делом.
Но здесь в изгнании (пусть увидит злокозненная
Ирина Дукена), в скуке смертной,
вполне достойным нахожу развлечься
сложением стихов, шести- и восьмистрофных,
наслаждаться сказаниями мифов про богов –
про Диониса, Аполлона иль Гермеса,
Фессалии героев и Пелопоннеса,
и в образцово строгой компоновке ямбов,
каких – позволите мне заметить – грамотеи
Константинополя бы не смогли сложить.
Придирчивость, быть может, и навлекла немилость.

Κωνσταντίνος Καβαφίς.
Βιζαντίϊський вельможа в изгнании слагает стихи
(перевод А. Н. Домановского)